Ministerstwo
Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Sławomir Pałka

BK-VII.0520.381.2026
Warszawa, 26 października 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **18737** Pani Posłanki Wiolety Tomczak i grupy posłów *w sprawie wzmocnienia ochrony prawnej dzieci doświadczających przemocy, uzależnień oraz konfliktów rodzinnych*.

Ad 1

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej[1] w art. 72 statuuje zasadę dobra dziecka. Przepis ten określa obowiązek państwa ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Także art. 3 Konwencji o Prawach Dziecka[2] uznaje dobro dziecka za nadrzędną zasadę, zgodnie z którą winny funkcjonować sądy w sprawach małoletnich. Wszelkie rozstrzygnięcia sądu opiekuńczego opierają się zatem na zasadzie dobra dziecka, które to dobro jest nadrzędną wartością prawa rodzinnego.

Zgodnie z treścią art. 93 § 2 k.r.o.[3], władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, lecz sąd – kierując się dobrem dziecka – może ją ograniczyć, zawiesić lub jej pozbawić (i to zarówno jednego, jak i oboje rodziców), jeżeli jest to konieczne dla ochrony interesu

[1] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dziennik Ustaw Numer 78, pozycja 483);
[2] Konwencja o prawach dziecka z 20 listopada 1989 roku (Dziennik Ustaw 1991, Numer 120, pozycja 526);
[3] ustawa z 25 lutego 1964 roku – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dziennik Ustaw z 2026 roku, pozycja 236) – dalej: „k.r.o.”

osoby małoletniej. Z kolei przepis art. 113[1] k.r.o, nakazuje kierować się dobrem dziecka w sprawach kontaktów z małoletnim. Te regulacje, w związku z brzmieniem art. 227 k.p.c., nakładają na sąd obowiązek zbadania czy dobrostan osoby małoletniej jest chroniony.

Jednym z zagadnień, pozostających w sferze zainteresowań Ministra Sprawiedliwości, jest przeciwdziałanie naruszaniu dobra dziecka przez utrudnianie lub uniemożliwianie kontaktów dziecka z rodzicem żyjącym w rozłączeniu lub z innymi członkami rodziny. Minister Sprawiedliwości zainicjował więc prace nad projektem ustawy nowelizującej postępowanie w sprawach o ustalenie kontaktów z dzieckiem, w sprawach o wykonywanie kontaktów z dzieckiem i w sprawach o odebranie dziecka, w tym na podstawie Konwencji haskiej z 1980 roku[4].

Zmiana ma na celu usprawnienie rozpoznawania tych spraw, zwiększenie efektywności wydanych orzeczeń oraz zapewnienie ich wykonalności. Projekt przewiduje wprowadzenie grzywny zasądzanej na rzecz Skarbu Państwa, w miejsce sumy pieniężnej zasądzanej na rzecz jednej ze stron postępowania oraz skrócenie postępowania przez nałożenie na sąd obowiązku zagrożenia wymierzeniem grzywny za zawinione niewykonywanie lub niewłaściwe wykonywanie kontaktów z dzieckiem już na etapie postępowania o ustalenie tych kontaktów lub o zmianę orzeczenia o kontaktach. Obowiązek taki miałby spoczywać na sądzie nie tylko w przypadku wydania merytorycznego rozstrzygnięcia, ale także w przypadku umorzenia postępowania wobec zawartej przez strony ugody oraz w przypadku zatwierdzania ugody zawartej przed mediatorem. Postępowanie w sprawach o wykonywanie kontaktów ograniczałoby się do jednego etapu, w którym sąd wymierzałby grzywnę osobie, której uprzednio zagroził jej wymierzeniem, a która nie wykonała albo niewłaściwie wykonała swoje obowiązki wynikające z orzeczenia sądu o kontaktach albo z ugody zawartej przed sądem albo przed mediatorem i zatwierdzonej przez sąd. Odstąpienie od wymierzenia grzywny byłoby możliwe jedynie wówczas, gdy osoba, pod której pieczą dziecko pozostaje lub osoba uprawniona do kontaktów, wykaże, że podjęła wszelkie niezbędne działania, by kontakty dziecka z osobą uprawnioną były należycie wykonywane, a brak kontaktów

[4] Konwencja dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzona w Hadze dnia 25 października 1980 roku (Dziennik Ustaw 1995, Numer 108, pozycja 528)

lub niewłaściwa ich realizacja wynikają z przyczyn przez nią niezawinionych, na przykład z autonomicznej woli dziecka.

W Ministerstwie Sprawiedliwości prowadzone są również prace nad projektem, wprowadzającym do k.r.o. definicję pieczy współdzielonej – obecnie nazywanej opieką naprzemienną – oraz zasad jej orzekania (UD349)[5]. Projekt ustawy zakłada, że w sprawach o rozwód albo o separację, a także w przypadku rodziców żyjących w rozłączeniu, piecza współdzielona – zgodna z dobrem dziecka – będzie jedną z możliwych form sprawowania nad nim opieki.

Jednym z głównych celów pieczy współdzielonej jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i wsparcia emocjonalnego ze strony każdego z rodziców, co stanowi realizację zasady dobra dziecka. Rozstrzygając o pieczy współdzielonej, sąd będzie zobowiązany uwzględnić w szczególności zdanie i rozsądne życzenia dziecka, jego wiek i stan zdrowia, zdolność rodziców do komunikacji i współpracy w sprawach dziecka, ich sytuację osobistą, odległość między miejscami zamieszkania rodziców oraz dotychczasowy podział obowiązków rodzicielskich. Jednocześnie, jeżeli obojgu rodzicom będzie przysługiwała władza rodzicielska, sąd – już w trybie zabezpieczenia – orzeknie pieczę współdzieloną do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, chyba że sprzeciwiać się temu będzie dobro dziecka lub rodzic nie wyrazi zgody na powierzenie mu pieczy nad dzieckiem.

W ww. projekcie Ministerstwo Sprawiedliwości zaproponowało zmiany akcentujące prawo dziecka do bezpieczeństwa i ochrony przed przemocą, nakazując, aby w toku postępowania w przedmiocie władzy rodzicielskiej i kontaktów z dzieckiem sąd badał ww. kwestie. Zgodnie z projektowanymi przepisami, jednym z obowiązków rodziców (oprócz obowiązku wychowania, troski o rozwój fizyczny i duchowy, a także przygotowania do pracy odpowiednio do uzdolnień dziecka), będzie obowiązek zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i ochrony jego prywatności, w tym jego wizerunku. Proponujemy także, aby prawo do kontaktów z dzieckiem nie mogło naruszać prawa dziecka i innych osób do ochrony przed przemocą domową oraz aby w sprawach w przedmiocie władzy

[5] https://legislacja.gov.pl/projekt/12407952;

rodzicielskiej i w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd był zobowiązany do ustalenia czy dziecko oraz rodzic, doznający przemocy domowej, mają zapewnione bezpieczeństwo oraz ochronę przed przemocą.

Ministerstwo Sprawiedliwości prowadzi także prace nad elektronicznym postępowaniem w sprawach o alimenty podstawowe. Jest to projekt zakładający wprowadzenie do polskiego porządku prawnego instytucji alimentów podstawowych o ustandaryzowanej wysokości – zależnej wyłącznie od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz od liczby dzieci, pochodzących od tych samych rodziców.

Alimenty podstawowe miałyby być orzekane alimentacyjnym nakazem zapłaty, w postępowaniu o charakterze wyłącznie elektronicznym. Zaletą projektowanego rozwiązania jest jego prostota i przewidywalność – zarówno co do wysokości alimentów podstawowych należnych uprawnionemu, jak i terminu ich otrzymania (alimentacyjny nakaz zapłaty wydawany byłby w ciągu 7 dni od dnia wniesienia pozwu, a jeśli pozew był dotknięty brakami – od dnia ich usunięcia). Co więcej, alimentacyjny nakaz zapłaty ma podlegać waloryzacji z mocy samego prawa – wraz ze wzrostem wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Opracowujemy również projekt ustawy o postępowaniu wykonawczym w sprawach rodzinnych i opiekuńczych, który ma na celu kompleksowe unormowanie postępowania wykonawczego w sprawach rodzinnych i opiekuńczych (aktualnie te kwestie są uregulowane w różnych aktach prawnych, w sposób fragmentaryczny). Założeniem projektu jest uregulowanie postępowania wykonawczego w sprawach rodzinnych i opiekuńczych w taki sposób, aby określone zostały zakres i cele postępowania, jego zasady i tryb, właściwość rzeczowa i miejscowa sądu, organy wykonawcze i ich właściwość, jak również zakres działania, prawa i obowiązki uczestników postępowania wykonawczego, a także przebieg tego postępowania. Projektowane postępowanie ma służyć zapewnieniu właściwego wykonywania orzeczeń sądów rodzinnych i opiekuńczych, tak aby udzielić dziecku, rodzinie lub innej osobie, której postępowanie dotyczy, jak najskuteczniejszej i jak najpełniejszej ochrony.

Ad 2

Przekazuję ewidencję wybranych spraw rodzinnych dotyczących władzy rodzicielskiej w sądach rejonowych w latach 2022 - 2025 oraz w I półroczu 2026 roku wraz z uwzględnieniem wskaźnika sprawności postępowania CEPEJ (załącznik).

Wyjaśniam, że wskaźnik sprawności postępowania według metodologii CEPEJ (ang. disposition time) został zaczerpnięty z raportów Komisji Rady Europy ds. efektywności wymiaru sprawiedliwości Conseil de l'Europe Commission européenne pour l'efficacité de la justice (CEPEJ).

Wskaźnik ten bada relację pomiędzy liczbą spraw załatwionych w danym okresie statystycznym, a liczbą spraw pozostających do załatwienia na koniec danego okresu. Nie opiera się on zatem na rzeczywistych wartościach czasu trwania postępowań.

Wskaźnik sprawności postępowania wg CEPEJ interpretuje się w ten sposób, że im więcej spraw jest załatwionych w danym okresie i im mniej spraw pozostaje niezałatwionych tym przeciętny czas załatwiania (czas trwania postępowania) spraw w sądzie w kolejnym okresie sprawozdawczym będzie krótszy. Jest to zatem wskaźnik reprezentujący teoretyczny czas potrzebny na rozpatrzenie sprawy przed sądem.

Ad 3

Opracowana w Ministerstwie Sprawiedliwości ustawa z 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw[6] wprowadziła do polskiego porządku prawnego kompleksowe rozwiązania dotyczące szybkiego izolowania osoby doznającej przemocy od sprawcy przemocy w sytuacjach, gdy stwarza on zagrożenie dla życia lub zdrowia domowników. W Kodeksie postępowania cywilnego wprowadzono osobny dział normujący orzekanie w przedmiocie wniosku o zobowiązanie osoby stosującej przemoc domową do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia oraz zakazanie zbliżania się do wspólnie zajmowanego

[6] ustawa z dnia 30 kwietnia 2020 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dziennik Ustaw z 2020 roku, pozycja 956);

mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia. Aby znacząco przyspieszyć postępowanie przed sądem, opracowano takie rozwiązania, jak możliwość złożenia wniosku na urzędowym formularzu, możliwość dokonywania doręczeń osobie stosującej przemoc za pośrednictwem Policji i Żandarmerii Wojskowej, miesięczny termin na wydanie orzeczenia przez sąd i jego natychmiastową wykonalność, uzupełnianie braków formalnych pism, składanych przez wnioskodawcę, przez sąd z urzędu i ustawowe zwolnienie wnioskodawcy z kosztów sądowych.

Na mocy ustawy z 13 stycznia 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw[7] wzmocniono ochronę osób doznających przemocy domowej przez dodanie nowych instrumentów ochrony, usprawnienie postępowania oraz zwiększenie skuteczności już funkcjonujących unormowań. Wzmocnienie ochrony polega na rozszerzeniu katalogu instrumentów cywilnoprawnych stosowanych wobec sprawców przemocy domowej stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia innych członków rodziny, o następujące zakazy:

- zakaz zbliżania się osoby stosującej przemoc domową do osoby doznającej przemocy na określoną w metrach odległość,
- zakaz kontaktowania się osoby stosującej przemoc domową z osobą doznającą tej przemocy (w tym także za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej – o ile osoba stosująca przemoc nie stwarza zagrożenia dla życia lub zdrowia członków rodziny, ale swoim zachowaniem nęka bliskich za pomocą środków komunikacji elektronicznej na odległość, wzbudzając u nich uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza ich prywatność),
- zakaz wstępu i pobytu osoby stosującej przemoc domową na terenie szkoły, placówki oświatowej, opiekuńczej lub artystycznej, lub w miejscu pracy osoby doznającej przemocy.

[7] ustawa z dnia 13 stycznia 2023 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dziennik Ustaw z 2023 roku, pozycja 289);

Zakazy mogą zostać wydane przez funkcjonariuszy Policji i Żandarmerii Wojskowej wobec sprawcy przemocy domowej, który stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia innych członków rodziny – i to już w toku interwencji[8].

Tak, jak w przypadku nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia i zakazu zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia (po nowelizacji wprowadzonej ustawą z 13 stycznia 2023 r. stosowane przez Policję i Żandarmerię Wojskową łącznie), wprowadzane zakazy: zbliżania, kontaktowania się i wstępu oraz przebywania, będą obowiązywały przez 14 dni. W tym czasie osoba doznająca przemocy może skorzystać z odpowiedniej pomocy (psychologicznej lub prawnej) i wystąpić do sądu z żądaniem bezterminowego zobowiązania osoby stosującej przemoc do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, zakazu zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, jak również zakazu zbliżania, kontaktowania się oraz wstępu i przebywania. Sąd może także – w ramach udzielenia zabezpieczenia – przedłużać lub modyfikować nakazy lub zakazy wydane przez Policję lub Żandarmerię Wojskową.

Aby zagwarantować prawidłową realizację zakazu wstępu lub przebywania, wprowadzono obowiązek zawiadomienia o nim dyrektora szkoły, placówki oświatowej, opiekuńczej, artystycznej, do której uczęszcza osoba doznająca przemocy domowej, osoby zarządzającej obiektem sportowym, w którym ta osoba uprawia sport lub pracodawcę tej osoby.

O każdym przypadku, gdy dziecko zamieszkuje w miejscu, w którym dochodzi do przemocy, jest bezpośrednio dotknięte zachowaniami przemocowymi, jak i gdy jest świadkiem takich zachowań wobec swoich najbliższych, należy powiadomić właściwy sąd rodzinny, który ma obowiązek wnikliwie zbadać sytuację i wszcząć odpowiednie postępowania opiekuńcze, aby zapewnić mu ochronę. Co więcej, na mocy art. 12a ustawy

[8] ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dziennik Ustaw z 2025 roku, pozycja 636) i ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 roku o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dziennik Ustaw z 2026 roku, pozycja 159)

o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w razie zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową pracownik socjalny zapewnia dziecku ochronę przez umieszczenie go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 kodeksu karnego[9], dającej gwarancję zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i należytej opieki, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej. Taka decyzja podejmowana jest przez pracownika socjalnego wspólnie z funkcjonariuszem Policji oraz z lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką, a w miarę możliwości – także z psychologiem.

Ad 4

Zapewnienie jak najlepszych warunków dla prawidłowego rozwoju dziecka jest celem projektowanej instytucji pieczy współdzielonej. W okresie sprawowania bieżącej pieczy nad dzieckiem, każdy rodzic będzie samodzielnie decydował o zwykłych, codziennych sprawach dziecka. Przy podejmowaniu decyzji odnośnie do istotnych spraw dziecka, to jest edukacji, zdrowia, dłuższego wyjazdu wakacyjnego, pożądane jest natomiast współdziałanie obojga rodziców. Niezdolność rodziców do wypracowania standardów właściwej komunikacji i współpracy w istotnych sprawach dziecka zasadniczo uniemożliwiać będzie orzeczenie pieczy współdzielonej. Rolą sądu jest wówczas wybór takiej formy wykonywania władzy rodzicielskiej, która spowoduje, że skutki głębokiego konfliktu między rodzicami dziecko odczuje w jak najmniejszym zakresie. Jeżeli jednak konflikt między rodzicami ma charakter przejściowy i nieprzemocowy, i podjęli oni próbę współpracy w istotnych sprawach dziecka, orzeczenie pieczy współdzielonej – o ile jest zgodne z dobrem dziecka – nie jest wykluczone.

O czym była już mowa w odpowiedzi ad 1, w projekcie UD366 Ministerstwo Sprawiedliwości zaproponowało także zmiany, które mają zapewnić dziecku ochronę przed przemocą domową, jak również zbadanie i uwzględnienie obowiązku rodzica, polegającego na niestosowaniu przemocy i chronieniu dziecka.

Ad 5

[9] ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks karny (Dziennik Ustaw z 2026 roku, pozycja 383).

Szkolenia kierowane do sędziów rodzinnych oraz zawodowych kuratorów sądowych obejmujące swoim zasięgiem elementy psychologii dzieci, psychologii dziecka, traumy, przemocy domowej i rozpoznawania skutków długotrwałych konfliktów rodzicielskich w różnym zakresie są stałym elementem szkoleń ustawicznych organizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Ich zakres, forma oraz liczba edycji są uzależnione od zgłaszanych potrzeb szkoleniowych, jak również możliwości organizacyjnych i finansowych. Konkretne szkolenia są planowane w okresach rocznych – obecnie trwa proces ustanawiania Harmonogramu Działalności Szkoleniowej na 2027 rok. W Założeniach do Harmonogramu, uchwalonych przez Radę Programową znalazły się następujące propozycje szkoleń z tej tematyki, które są skierowane zarówno do sędziów rodzinnych i asesorów sądowych orzekających w wydziałach rodzinnych i nieletnich, jak i zawodowych kuratorów rodzinnych:

1. R4/27 Czynności z udziałem osoby poniżej 18. roku życia – rozpoznawanie syndromów krzywdzenia dziecka (m.in. rozpoznawanie różnych form krzywdzenia dziecka – studium przypadku, dynamika ujawniania przez dzieci doznanych krzywd (czynniki wpływające na ujawnianie przez dzieci swoich doświadczeń, małoletni jako źródło dowodowe (funkcjonowanie dzieci i młodzieży w różnych okresach rozwojowych w aspekcie ich udziału w czynnościach procesowych).
2. KR1/27 Szacowanie ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka (m.in. psychologiczny obraz dziecka krzywdzonego, zjawisko krzywdzenia dzieci – formy krzywdzenia, objawy krzywdzenia fizycznego/ psychicznego/seksualnego, szacowanie ryzyka jako narzędzie wspierające podejmowanie działań profilaktycznych, szacowanie ryzyka krzywdzenia dziecka przez kuratora rodzinnego, oraz planowanie działań profilaktycznych i interwencyjnych wobec rodzin, w których istnieje ryzyko/dochodzi do krzywdzenia dzieci).
3. KR2/27 Rola kuratora sądowego w systemie przeciwdziałania przemocy (m.in. zabezpieczenie dziecka doświadczającego przemocy domowej - uprawnienia pracownika socjalnego do zabezpieczenia dziecka na podstawie art. 12a ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2005, poz. 1493), uprawnienia Policji w zakresie zapewnienia dziecku bezpieczeństwa).

4. KR3/27 Rozpoznanie symptomów i praca z małoletnim wykorzystywanym seksualnie (m.in. czynniki sprzyjające ujawnieniu przez małoletnich wykorzystania seksualnego, diagnozowanie symptomów wykorzystania seksualnego małoletniego, także w konflikcie rodzicielskim, formy pomocy udzielanej małoletniemu zagrożonemu wykorzystaniem seksualnym, system wsparcia i pomocy instytucjonalnej).

5. KR6/27 Etapy rozwoju psychospołecznego małoletnich (m.in. fazy rozwoju dzieci i młodzieży, czynniki wpływające na potrzeby rozwojowe oraz sposobów ich zaspokajania, norm rozwojowych – zachowania i reakcji typowych dla danego wieku, znaczenia środowiska w rozwoju dziecka: bezpiecznych i pozabezpiecznych stylów przywiązania, narzędzi diagnostycznych w przypadku zaburzeń rozwojowych).

6. KR9/27 Rozpoznanie symptomów i praca z małoletnim doświadczającym przemocy (m.in. formy przemocy stosowanej wobec dzieci (przemoc psychiczna, fizyczna, seksualna, zaniedbanie, przemoc z wykorzystaniem Internetu), rozpoznawanie symptomów stosowania wobec dziecka przemocy (poglądy i zachowania ujawniane przez dziecko krzywdzone), czynniki sprzyjające ujawnieniu przez małoletnich stosowania wobec nich przemocy, sposoby prowadzenia rozmowy (kontaktu) z małoletnią ofiarą przemocy, specyfika zachowań sprawców przemocy i stosowanych przez nich mechanizmów oraz systemowi wsparcia i pomocy instytucjonalnej (formy pomocy udzielanej małoletniemu; praca z rodziną, w której jest podejrzenie stosowania przemocy).

7. VR1/27 Symulacje interwencji kuratora w środowisku zagrożenia – szkolenie immersyjne VR (m.in. reakcja na agresję słowną i fizyczną (symulacja w VR), rozpoznawanie objawów zaburzeń psychicznych i uzależnień, procedury bezpiecznego przeprowadzania wywiadów środowiskowych, ocena ryzyka i podjęcie decyzji o odstąpieniu od czynności, ćwiczenie postaw asertywnych w VR).

8. VR2/27 Praca kuratora z rodziną w kryzysie – symulacje VR w środowisku domowym (m.in. symulacja wizyty domowej w rodzinie z problemem przemocy domowej (VR), rozpoznanie krzywdzenia dzieci i sygnałów alarmowych, ćwiczenia decyzji interwencyjnych w czasie rzeczywistym).

Ad 6

Ministerstwo Sprawiedliwości na bieżąco monitoruje przepisy dotyczące małoletnich, w tym odnoszące się do ich ochrony w postępowaniach rodzinnych i w razie potrzeby, występuje z propozycją stosownych zmian legislacyjnych. W celu monitorowania przepisów już wprowadzonych, Ministerstwo Sprawiedliwości opracowuje także Oceny Skutków Regulacji ex-post (OSR ex-post).

Warto wskazać, że na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 5 marca 2024 roku[10], przy Ministrze Sprawiedliwości powołano Komisję Kodyfikacyjną Prawa Rodzinnego. Do zadań Komisji należy przygotowywanie założeń i ogólnych kierunków zmian w prawie rodzinnym i opiekuńczym oraz opracowywanie projektów aktów normatywnych o podstawowym znaczeniu dla systemu prawa rodzinnego i opiekuńczego, z uwzględnieniem zadań wynikających z potrzeb harmonizacji prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej. Minister Sprawiedliwości może także przedstawić Komisji do oceny projekty aktów prawnych, a także zwracać się o opinie w budzących wątpliwości kwestiach prawnych z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego.

Z wyrazami szacunku

Sławomir Pałka
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

W załączeniu:
ewidencja statystyczna

[10] Rozporządzenie Rady Ministrów z 5 marca 2024 roku w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Rodzinnego (Dziennik Ustaw z 2024 roku, pozycja 349)